

SENTÈNCIA de 13 de novembre de 2003

Responsabilitat derivada de la llei Aquília: prescripció de l'acció indemnitzatòria i computació del termini.

- Interrupció de la prescripció: improcedència de la reclamació extrajudicial**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes del judici civil núm. B-1036-1/2002, tramitats pel procediment abreujat, seguit per "MUTUELLE DES TRAVAILLEURS MUTUALISTES (MAMUT)" contra "CRISTALLERIES LAUREDIANES S.L." i "CATALANA OCCIDENTE S.A., COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS", en data 5 de maig passat, l'honorable Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va desestimar la demanda *"per estimar l'excepció de prescripció de l'acció, absolent la part defenent, i imposant la totalitat de les costes judicials a la part agent, inclosos honoraris d'advocat i procurador a acreditar en període d'execució de sentència"*.

II.- Disconforme l'agent amb la decisió anterior, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat en aquesta Sala segons les disposicions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'examen de les actuacions de la primera instància posa de manifest que el 10 d'agost de 2001 l'entitat "CRISTALLERIES LAUREDIANES S.L." estava realitzant uns treballs a la façana de l'edifici del núm. 9 de l'Av. D'Encamp del Pas de la Casa consistents en el rebaix dels marcs de fusta d'una finestra de la 5a planta

per posar-n'hi uns altres d'alumini. Amb motiu d'aquests treballs es va desprendre un tros d'uns 10 o 15 cm de l'arrebossat de ciment de la façana el qual va caure sobre els sostres, parabrises i capots de dos automòbils estacionats al carrer propietat del Sr. Philippe L., assegurats a la companyia MATMUT (*"Mutuelle des Travailleurs Mutualistes"*).

En la mateixa data, 10 d'agost de 2001, el Sr. PHILIPPE L. i un representant de "CRISTALLERIES LAUREDIANES S.L." van subscriure un "*constat amiable d'accident*" en què van fer constar, endemés de les circumstàncies del sinistre, que la companyia asseguradora de la darrera era CATALANA OCCIDENT S.A.

II.- No consta que des d'aquella data, 10 d'agost de 2001, el Sr. Philippe L. o la seva asseguradora MATMUT formulessin cap reclamació ni judicial ni extrajudicial a "CRISTALLERIES LAUREDIANES S.L." o a l'asseguradora "CATALANA OCCIDENT" fins que el 12 d'agost de 2002 aquestes darreres reberen sengles cartes d'una empresa aliena a la qüestió (*"CORIS, Societat de Tramitació de Sinistres, S.L."*) la qual es presentava com a "*representant dels interessos del Sr. Phillippe Lefebure, assegurat a la companyia MATMUT*"; es referia als danys que s'havien ocasionat als automòbils "*d'un import de 1.766'42 Euros, del vehicle ... matrícula 678-XA-45*" i "*d'un import de 1.658'67 Euros, del vehicle ... matrícula 679-XA-45*"; i manifestava que adreçava aquelles cartes "*amb la finalitat expressa d'interrompre qualsevol prescripció i accions corresponents a la reclamació per indemnització dels danys i perjudicis soferts per tot concepte per part del meu client*".

III.- Aquestes cartes, rebudes pels destinataris el 12 d'agost de 2002, no podien produir l'efecte d'interrompre la prescripció de l'any de la Llei Aquília per a l'exercici de l'acció de rescabament dels danys derivats d'aquest sinistre ocorregut -com hem dit- el 10 d'agost de 2001, primerament perquè, com assenyala la Sentència apel·lada, la interrupció de la prescripció de l'acció només es dóna pel reconeixement del deute per part de l'obligat (Codi 7,39,7-5) i per la reclamació judicial (Codi 7,39,7) com ha declarat la nostra jurisprudència (Sentències de 15 de maig i 10 de juliol de 1997, 30 de novembre de 2000, etc.); per la qual cosa aquelles cartes extrajudicials no podien tenir efecte interruptiu de la prescripció; tant menys quan el seu remitent ni tan sols ha demostrat comptar amb la representació de l'interessat, i que el 12 d'agost de 2002 ja estava prescrit l'any des del sinistre succeït el 10 d'agost de 2001.

Aquelles cartes per tant no van ésser idònies per a interrompre la prescripció.

IV.- I menys podia ésser-ho la presentació posterior, el 2 de setembre de 2002, de la demanda per a la citació a judici dels demandats, ja que tal presentació el 2 de setembre de 2002, no podia interrompre la prescripció de l'acció que ja havia prescrit el 10 d'agost anterior.

Aquesta Sala ha declarat repetidament que el termini de prescripció de l'any de la Llei Aquília no és un termini processal sinó civil, i que, per tant, es computa de data a data; de manera que ocorregut el sinistre el 10 d'agost de 2001, el termini per a la prescripció de l'acció per a la reclamació dels danys va finalitzar el 10 d'agost de 2002 sense que en sigui obstacle la inhabilitació processal del mes d'agost per a totes les actuacions judicials, car al mes d'agost està sempre obert el Registre de la Batllia de Guardia no per practicar actuacions processals civils (únicament possibles en els supòsits d'habilitació a què fan referència l'art. 42,4 de la Llei Qualificada de la Justícia i el 53 de la Transitòria de procediments judicials), sinó per registrar l'entrada dels escrits la no presentació dels quals al mes d'agost determinaria la prescripció de l'acció.

Mai pot negar en aquests supòsits la Batllia la presentació al Registre d'Entrada de tals escrits; altra cosa seria negar el dret a la jurisdicció de l'art. 10,1 de la Constitució i la violació d'aquest precepte.

V.- La recurrent, tot i havent de saber que la prescripció es produiria indefectiblement el 10 d'agost de 2002, no va presentar la reclamació judicial abans d'aquesta data. Ho va fer el 2 de setembre següent, quan ja s'havia escolat el termini per a l'exercici de la seva acció.

Conseqüentment, escaurà confirmar la Sentència de l'Hble. Batlle que així ja ho va apreciar; sense que el Tribunal pugui deixar de manifestar que l'apreciació de l'excepció de prescripció no és fa pas un antull formal que porti al rebuig d'una acció estimable en el fons, ja que en aquest cas també en el fons la demanda hauria de desestimar-se atesa l'actuació de la Companyia agent. En efecte, ja hem dit que el mateix dia del sinistre ambdós interessats van subscriure un "*constant amiable d'accident*". El Sr. Philippe L. el va presentar a la seva asseguradora -l'avui agent apel·lant- el 21 d'agost de 2001, i també va portar els dos vehicles al seu taller per a la seva reparació a França d'on els va treure ja reparats el 15 de setembre de 2001.

No consta que s'avisés a l'altra part per tal que pogués intervenir per comprovar, peritar i pressupostar els

danys; i presenta la reclamació un any més tard quan ja no era possible comprovar ni peritar els danys ni constatar si les factures s'adequaven als realment experimentats i sense ni tan sols demostrar-ho com li corresponia fer com a part actora en haver-ho negat els demandats a la contesta; motiu pel qual també caldria desestimar la demanda en el fons si no s'hagués ja apreciat l'excepció de prescripció.

VI.- Els restants arguments de la recurrent tampoc són acceptables. En cap moment han fet els defenents un reconeixement de deute (ni en el "*constant amiable d'accident*", ni davant els agents de la policia en explicar-los-hi els fets el dia del sinistre); ni pot al·legar-se, sense demostra-ho, que els defenents han actuat de mala fe.

VII.- En rebutjar-se el recurs, les costes s'imposaran a la recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs d'apel·lació; confirmar la Sentència de la Sra. Batlle; i imposar les costes a la recurrent, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador de l'altra part.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-